

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.04.2007. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**

Констатује се да су из Окружног затвора приведени оптужени:

- **Митровић Радосав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**

Присутни су и браниоци оптужених

- **Адв. Мирјана Несторовић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са Гораном Петронијевићем?

- **адв. Игор Исаиловић, адв. Вељко Ђурђић, адв. Владица Васиљковић, адв. Фолић Горан, адв. Милан Бирман и адв. Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену имам обавештење да је имао смртни случај колега Татомир, јел тако, Ви ћете га мењати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам, ја ћу га мењати на данашњем суђењу, а сад стварно за смртни случај то не знам, то вероватно да је нешто било у току јучерашњег дана, ја знам да му је супруга била тешко болесна али нисам знао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је јављено да је неки смртни случај у питању и да из тих разлога неће ни данас ни сутра бити присутан. Тако да ћете га значи Ви мењати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу га мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Нишавић да ли сте сагласни са тиме, јесте, добро хвала.

Присутан је сведок Петковић Недељко, јел тако, јел дошао сведок, јесте? Сведок Трајковић Богољуб није присутан, позив није примио, из повратнице је утврђено да је у иностранству, то сте Ви колега Исаиловићу нешто нам наговестили.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте, тако сам чуо још у истражном делу да је тражио неки азил, ја мислим у неку земљу, да ли у Белигију или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, адресу немамо али из службене белешке коју сам добила из службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима, констатовано је да је на непознатој адреси Трајковић Стефан је известио суд да није у контакту са Трајковић Богољубом да живи негде у иностранству у азилу те да ни он ни њихови родитељи не знају чак ни у којој држави се тренутно налази, то је извештај који сам ја добила.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ПЕТКОВИЋ НЕДЕЉКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Исаиловићу.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само кратко судија ја ћу морати за сат и петнаест минута да напустим, ако нисте констатовали Ненада Војиновића који ће да ме мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- **Констатује се да је присутан и адв.Ненад Војиновић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Петковић Недељко. Добар дан господине Петковићу.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, јел ме чујете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Чујем, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани код истражног судије?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сам бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били сте, сад морате да будете саслушани и пред већем, да Вас чујемо шта имате да нам кажете, знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, разумете, нисте дужни.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да лажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давање лажног исказа је кривично дело?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нећу ни да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, значи на та питања нисте дужни да одговорите, дужни сте и заклетву да нам положите, па прочитајте овај текст заклетве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Петковићу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Који господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно ћу узети Ваше личне податке, реците Ваше име и презиме је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Недељко Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Станислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станислава.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ми умрео отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: 20.02.1972.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сам завршио пољопривредни техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У Брзан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Петковићу јел знате зашто сте дошли, интересује нас овде случај, такозвани случај Сува Река, страдање породице Бериша, шта знате да нам испричате, испричајте нам све о том догађају што Ви знате, јел Ви остајете код овог исказа који сте дали у претходном поступку, код истражног?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ће кажем оно што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све шта сте видели, сва сазнања којима Ви располажете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па било сабајле, није баш сабајле, једанасте, пола дванаест, толико било, и дошао Бобан председник и он из Речане, не знам ја њега, знам али не знам како се зваше, и чини, каже ајд да се испразни треба неке месо, нешто да се истовара, ја сам јео љеба и сам се диго од софре и овај са кола била, Нива ли Лада, Кеџ, не могу да се знам, и кад сам отишо тамо ја сам тео да се вратим, сам повраћао и Бобан после ми чини, каже немој да се вратиш, каже немој и тебе тако, кажем зашто бре и ме псува, зашто кажем ти ме псуваш, и кад сам видео тамо, кад сам улего унутра има шта да видим, и после сам, држ недај сам морали да товаримо то што се радило, и после чекај, а претходно сам видео Цецита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ћете прочитати име и презиме сведока, значи име и презиме и његов надимак, али не смете да говорите његово име нити надимак, разумете, можете.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па он бија ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, само да Вам објасним, он је овде заштићени сведок, пазите, слушајте.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ја причам оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, господине Петковићу, само да Вам ја објасним нешто, он је овде заштићен сведок, значи можете да говорите о њему?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јел може мало воде, а воде може мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, хоћете воде молим Вас.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ја ти причам оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме пажљиво, наравно да ћете говорити све што знате и спомињаћете њега?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ћекајте онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, али говорићете уместо што сад сте рекли то име, тај надимак, рећи ћете сведок «А», јесте ме разумели, значи уместо да кажете то сад што сте изговорили, рећи ћете сведок «А», видео сам ту и ту, да ли сте ме разумели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А зашто не може Цеци, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, зато што је он заштићен сведок?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Хе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја Вам опет објашњавам, заштићен је сведок и не сме његово име да се спомиње, значи сведок «А», јесте ме разумели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо овога сведок «А», изволите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И он бија код трафике и ми чини каже где си поша са љеба сам био ту, каже где си пошо, кажем тамо, каже будало што идеш тамо, кажем што знам бре ја и кад сам бија тамо има шта да видиш, и оно сам повраћао и љеба и јајце и суцук и све паде доле. Ја сам теа да се вратим он ми чини каже немој и тебе тако, кажем нећу да ово, и после сам утоварили, и после смо са камион бија заставин три опо кила, три ипо тоне, и смо прали са овај спрајт оне лименке то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, и бија један ту, један милицајац ја не знам Шумадинац, што зна, качкет бија позади нисам смеја да га погледаш, он бија, аутомат овако држао и доле ми смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ме пажљиво слушајте ја ћу Вам постављати питања, да допунимо још мало Ваш исказ колико год можемо и да разјаснимо још поједине ствари, Ви кажете да је Бобан Вуксановић између 11 и 11,30 дошао код Вас кући?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дома да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте Ви били пре тога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте излазили уопште до 11, пола дванаест седели сте код куће?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дома са старце покојне, са мати и ту, дома сам где да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули можда, да ли се нешто дешава, да ли сте чули неку пуцњаву, да ли сте уопште чули да се нешто дешава у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок брата ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви у центру станујете, где станујете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Девет Југ, па добро у центар сам бија од те шта је пет минута толико било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у односу на Занатски центар, где је то, јел то близу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па једно пет минута, код поште па доле сам имао ту имала улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете да се нешто дешава у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се пуцало, тад док сте били код куће, до једанаест, пола дванаест?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ништа, ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, нисам, па нисам бија мобилисан ништа нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи долази Бобан Вуксановић кажете још са неким је дошао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Из Речане онај што, не знам како се зваше ономе син му бија тракториста у Балкан са мене што ради, Светин син, не знам како се звао онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Светин син, не знам како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се зове?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Бобан био у униформи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то униформа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зелена била, шарена, сећам се добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима је дошао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са Ладу или није била Ладу нива или са Кеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли Ви сами били у стану?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па дома сам бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте сами били, јел сте били са породицом са неким?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па дома, дома сам бија и чини ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ајде каже пођите овамо, кажем нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да носите месо неко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јее.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и долазите значи, где тачно Ви долазите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ту центар тамо где сам бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај Занатски центар?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога затичете, шта тамо видите, значи дошли сте у тај центар?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ау, тамо недај боже, па зато сам се знојао ја, ноћу сам сањао свашта, сам се разболео и мати прошле године умрела од нервозе, ја ни брате мили нисам научио на овде овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу полако, значи реците кога затичете, да ли је било пуно људи, шта затичете тамо, шта видите, долазите и шта, ко Вам сад шта говори, шта треба да радите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Бобан ту бија, тај милицајац ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који милицајац, кога знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Шумадинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Шумадинац, јел знате како му је име?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пуно полицајаца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Радојка сам видео али на кратко сам видео њега, нисам видео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Радојка сам видеа, то на кратко сам видеа њега, Бобана сам видеа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи одмах чим сте дошли сте видели Радојка?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јес, ту сам биа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим сте дошли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И Цецита тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ми говорите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сведок то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сведок «А», кажите сведок «А»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где њега видите, код трафике?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Код трафике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи чим сте дошли видели сте кажете Радојка, јел сте то одмах кренули око пола дванаест, дванаест, кад је то било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па одма бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Одма бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он ради?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Њега на кратко сам видео, после га нисам видео, па овај што остаа ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он одмах отишо, јел Ви видите да је он отишо или није, пошто кажете на кратко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, ти не смеш ни да погледаш, нисам после видеа њега, не смеш да погледаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте смели да погледате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Доље главу, недај боже ником, ни највећем душману не бих пожелео тако бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога још видите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тога што сам видеа са главу, са тога, са аутомат на леђа имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, јел то тај Шумадинац што говорите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, не знам ја њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а јел има још неког да знате полицајца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мики бија исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мики, ко је то Мики, јел знате како се зове, име и презиме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Мики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мики, како је изгледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па имао бркове, што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркове, висок, низак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Висок онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Висок, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел наоружан био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Имао пушку чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је стајао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту све у ту, тај Занатски центар, све је ту биљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ту, јел стоје ту око, где стоје, значи сви стоје код локала неког, јел како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ту, па ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту и шта Ви, шта Вам каже Бобан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Утоварите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Утоварите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Немој да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Каже и тебе ћу тако и ме псуваа, кажем зашто ти ме псујеш ме, е он ме псувао и каже немој и тебе сад овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро шта Вам каже, где да идете, кога да утоварите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да товаримо, ништа бре брате мили, ту љепо уђеш у тај Занатски центар, кафић, бар, пицерија, шта знам шта је било и дошо камион заставин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад полако, да ли кад сте дошли код тог кафића, да ли Ви видите камион или је он дошао у међувремену, касније?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То не могу, само да те лажем, то не могу жими мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу жими све кући, то не могу, е после смо товарили, црвена или жута церада не знам, знам да сам праа са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каква је црвена или жута церада?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не могу сад бија камион са црвен, а сад жута, плава што знам ја, заборавио сам више, а знам да сам прао после са спрајт сам праја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде присетите се, јел видите да долази камион или?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу жими све по куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу жими све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где стаје камион, где је паркиран?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ту до Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Занатски центар и с ким Ви улазите, јесте ли Ви сами дошли са Бобаном Вуксановићем и са овим човеком?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јок мори, и ови дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па и Света дошо, чекај, Света, Трајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сетите се с ким сте Ви дошли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па, кад сам ушо, оно кад ме узеја, Света бија, Трајко бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах вас покупили све?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад ми реците, значи Света, Трајко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Давор ваљда, Давор, Боги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Боги?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Како се презива, чекај, Трајковић а, Трајковић ја мислим да презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Света, Трајко.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Боги, Боги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давор, Боги, јел Вас то одмах покупили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Аха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и долазите сви ту и, каже вам да уђете да купите кога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па те мртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Смо утоварили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазите у тај кафић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је поред Вас, јесу ли сви ови који су и дошли са Вама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Бобан ту бија, ту сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел и Трајко и Света и Давор?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сви, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви стали у кола сви заједно да дођете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па имало са кец и са ладу ниву, ваљда два пара ауто били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је возио овај други ауто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ти кажем, то онај из Речане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са њима улазите у?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафић, ајде испричајте шта затичете у кафићу, какво је стање?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не дај боже, ни највећем душманину не бих пожелео тако да се не дај боже ником, не то, за то сам ослабео и нервоза набио и болестан сам, е то је то, после утоварили и шта да ти причам више, и страх не знам више шта да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога видите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па мртви људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ту мушкарци, јесу жене, деца, мушкарци, који су?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па и жене и деца и мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И жене и деца били, па јел било пуно људи ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па било, што знам па то не дај боже ни тебе тако а не, ти немаш то, то не могу да ти описујем е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем али покушајте да се вратите у то јел много нам значи да нам испричате шта сте Ви видели, знате, доста би

нам помогло да нам испричате, ја знам да Вам је то било тешко све што гледате.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нам објасните све шта видите, значи видите и жену и децу и било је мушкараца, јел тако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких живих ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам, не бих реко, не, и знам Бобан би реко провери тамо, што знам ја то бре брата мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је реко да провери?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како их износите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са руке, са руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где их стављате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад стављате у камион да ли сте приметили да ли је камион био већ пун са лешевима или је био празан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Празан бре бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Празан био.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Празан бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јел може још мало воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете још мало воде, молим вас.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Празан бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Празан био.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: После смо потоварили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пуно људи у пицерији?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па било бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафићу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И жене и деца било све, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Смо ги утоварили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико од прилике су то, јел можете од прилике да кажете број неки?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: 30, 35 имало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30, 35, а шта раде ови полицајци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ништа, ту седе, стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоје, па јел причају нешто, јел вам кажу нешто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па где да причаш бре ти, ти жено да причаш са њи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел чујете да ли они нешто причају?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ништа, само ми радиш и готово, кад смо завршили а, у да извинеш пизду материју, тако ми је реко и он мајке ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је то трајало док сте товарили те лешеве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па трајало богами једно сат ипо, толико, што знам, шта то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад то што каже Вам Бобан да проверите, јел улази неко да провери, да види дал има живих?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нико бре не улази, ми само смо улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви, да ли је неко од полицајаца улазио у кафић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од полицајаца није улазио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Милицајца није, није, нису милицајци, нису милицајци, само ми смо улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели за то време значи док сте товарили, да ли сте видели неки путнички аутомобил, да ли сте видели неки цип да је дошао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па немаш време да бре сестро мила, ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли видите док товарите, да ли Ви видите уопште, да ли гледате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Доле главу, доле главу, и радиш и ћутиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само доле глава?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И ћутиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не смете ни да гледате ни да причате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јеси ли нормална, бежи бре брате мили, какви, ништа бре, после су товарили, па са лименке, то сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда видели случајно, ја морам да Вас питам, да ли сте видели поред Бобана, јел Бобан колко, јел он поред самог кафића стоји, где он стоји?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ту, ту до врата је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До врата?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Врата ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким стоји он, ко је поред њега?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па са тог милицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је тај?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што има, тај Шумадинац, качкет овако позади, где смеш да гледаш само овако су нас гледали, добро се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели неког у неким црним кожним јакнама да стоје поред Бобана, да ли сте случајно запазили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Какве црне кожне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неке јакне, црне кожне, људе са неким кожним јакнама, да ли сте имали прилике да видите то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок брата мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само су они били, по Вама колико је било људи ту, не говоримо о лешевима, него говорим људи ту око тог кафића, око те пицерије, колико је било људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Три, четири били милицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полиција?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви што сте били, јесу и деца била нека товарила лешеве, јел било неке деце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ми што смо товарили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па тај Света, Трајко, колико имали година они тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су све деца у то време били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели можда неке друге униформе, ако сте видели полицајце које униформе су они имали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било неке друге униформе да сте видели, не?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не, само Бобан што има ту маскирну ту, зелену, кафена, што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел пуца неко дог ви ту товари те лешеве, дал се чује пуцњава, дал се нешто дешава?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сам чуа, кад сам бија ја горе добро си ме подсетила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам Вас подсетила, зато кажем покушајте, полако се вратите у то неко време?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад сам бија ја горе и само сам чуја пуцањ и само сам ставија руке на уши и доле сам клека и после ови чинију каже, Нешко каже Јашара каже га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Нешко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја сам бре тај Нешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте Нешко, ко Вам кажем Јашара убили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ови, дечурлија, Боги, Стефан, ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су Вам рекли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јер ту Беришанци ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви знали, познавали сте Јашара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па комшија ми бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшија, где је он радио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: На бензинску пумпу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На бензинску, јел радио у то време ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време од бомбардовања, јел радио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па што знам ја ту сам га видео, у ствари ја га нисам ни видео брата мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад Ви видите Јашара, у ком моменту га видите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам га видеја њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га уопште видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја сам само доље затворио очи, сам набија и сам клека доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је можда неко причао ко га је довео, откуд Јашар сад ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам жими све по кући то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то ништа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам жими све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам ништа није рекао, откуд се Јашар сад ту створио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су га убили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту у Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Занатски центар?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Та они га, ја нисам ни видеја, само сам чуо пуцањ, набио доле главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Се савија доле, и сам повраћао и после чинију кажу тако и тако, ау кажем, је ли знам после тај његов отац је дошо сутрадан код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И чини каже тако и тако, кажем ја не знам, и сад да му кажете како сад, мислим тако, овамо и после што да чиним и после мајка изађе покојна, ће ни изађу из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сутрадан Вам каже?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сутрадан сабајле је дошо у осам сати, пола девет, сутрадан је био, се сећам добро субота је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кад сте износили те лешеве, да ли сте препознали некога, да ли сте препознали неког од тих убијених људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Школску другарицу сам препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим, онако, фацу знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви познавали породицу Бериша, то је велика једна породица, јесте их познавали, јесте знали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сам ги знао онако, онако, ал ту девојку сам знао зато што сам ишо средњу школу, она шиптарско ја српско овамо, то се зна, тај генерација смо били у средњу школу, се знам онако из виђења само здраво, здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте, да ли сте прво ми реците ово, значи чули сте то да су само убили Јашара, само тај пуцањ сте чули, да ли сте чули још неку пуцњаву?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више не?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке детонације да је неко бомбу негде бацао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јок бре, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК СТОЈКОВИЋ СЛОБОДАН: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели ко је утовари Јашара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Где, доле сам био ја, па то па кој,па само ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нема ко други, ми смо тај поса радили, сад би могло на пример да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били у камиону, како је то, како се то одвијало?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Само сам чуо ја, ја сам био у камион и само сам чуо пуцањ и сам савија доле главу и сам скока од камиона и на колена сам клека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се Ви попели на камион и товари то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја сам се попео после ови, они, после нема кој ови га утоваре сто посто, они ми чини каже тако Нешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли видели кад сте се попели ту на камион јел видите Јашара да је утоварен?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сам га видеа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: После сам исповраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: После смо затворили цераду, смо опрали са сокове и после сви ајде бежите каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми ово реците, јел камион отишао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Аха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте опрали, ко вам је рекао да перете цираду?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ти милицајци брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти милицајци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сам морао да перем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су вам рекли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чиме сте прали, соковима?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са сок, кока-кола она лименке оне зелене они шишићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел кажу зашто да се пере?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ради крв, то и после разумеш што кажеш после и болест добијеш и све, свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кафић био испражњен, да ли су сви лешеви утоварени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви, јесте ли улазили унутра, јесте ли видели све?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сам морао да уђем унутра да утоварим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био само један камион?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после сте ви отишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дома смо отишли, после кад смо опрали, сад де је отишо тај камион што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колко би то од прилике било да сте се Ви задржали ако сте значи око пола дванаест кренули, дванаест?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Једанаест, пола дванаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једанаест, колко би то било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: До један, пола два, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До један, пола два, значи кафић је био испражњен, то је сигурно видели сте својим очима?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес де.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било уопште више лешева?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није имало, да, није имало, то смо товарили и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где одлази камион?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не зна, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели који правац, којим правцем иде?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, нисам ни лево ни десно ич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приштина, Призрен, ништа нисте гледали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради Мики?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји, јел улазио у кафић, јесте га видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није улазио човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па с ким је стајао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па са Бобана са тога Шумадинца, што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте неког Тановића?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А и Драшко, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тановића сте спомињали кад Вас је истражни судија саслушавао, ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па милицајац, јесте и он бија Драшко, јесте Драшко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу покушати да Вас мало подсетим, кад Вас је истражни судија питао «да ли је овај Репановић био све време ту» «Радојко, јесте и Бобан био ту и тај Тановић био ту и онај један боже ми опрости ала је он био луд а њега нисам знао»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: За тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, ко је тај што је био луд?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тај Шумадинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Шумадинац, ајде га мало опишите, како је изгледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па где да га погледаш бре брат мили, позади качкет ставио пушку на раме где смеш да гледаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уоште га нисте гледали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре, не смеш да погледаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Вам је деловало да је био луд, како сте то Ви установили да је онај био луд, зашто, шта је радио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Онако по ходу, само се шета, горе, доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по томе Вам деловао да је луд, па јел прича нешто, јел говори нешто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јок, јок, ма не, ништа не прича, де да га питаш, што да га питаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што баш за њега кажете а он је био луд, зашто баш за њега како Вам други нису деловали, разумете, мало ми нејасно то шта је он радио па кажете он је био луд?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па по понашање, само се врти, лево, десно, позади нит смеш да га гледаш и оно кажем,тад сам помислио право да ти кажем и нас ће кажем, нема што да се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас истражни судија, «а јел био неки полицајац што је певао песме неке» а Ви кажете «јесте па за њега ти причам»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је тај?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па тај Шумадинац, јес он пева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то иста особа то што кажете да Вам се чини да је луд, да пева песме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, јес, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти тај?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког сте Срђана спомињали, ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То милицајац што бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Андрејевић Срђана, а тог Срђана знате да је полицајац што сте спомињали код истражног судије, полицајац кажете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срђан, јел то полицајац?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја њега нисам знао овај ме пита Срђан, овај, овај други милицајац, каже Јајце, ја њега нисам знао ја сам мислио да је из Шумадије Србијанац, оно оставио пушку и овако пева песме као будала, нисам смео да га погледам, ко је тај сад што пева песме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па тај са качкетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај са качкетом, тај Шумадинац, тај што Вам деловао да је мало луд?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је Јајце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд знате да га спомињете Јајце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па они кажу чинију деца ови кажу Јајце, ето што знам бре ја брате мили Јајце, и ја кажем Јајце, што знам то брате мили ја, не знам ја њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уопште нисте ни видели ко је Јајце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок, не знам бре ја њега, брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што деца спомињу Јајце, Јајце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па они ваљда га знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали га, е добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што кажу Јајце, Јајце, шта, јел он ради нешто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ето надимак, што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Име му је, што знам бре, не знам ја то да ли надимак или име што знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи уопште га нисте видели, ни ко је ни ништа, само сте чули да деца спомињу Јајце, Јајце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ево покушавам поново да Вас подсетим пратите ме, истражни судија каже «кажи ми да ли је било живих неких ту, да су преживели, да су још давали знаке живота», а Ви кажете « а јесу бога ми, онај Бобан чини, каже провера нешто тамо, знам да је једно два пута пуцали бога ми, али нисам смео да гледам него бежи овамо али знам да сам чуо поново пуцање», е то два пута, кад Ви то чујете два пута?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Каже, ови чинију деца кад су ушли, Давор ваљда не знам ко, ја сам бија напоље и каже Нешко један се дига, то сам, то је то, сам чуја пуцање после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ко је ушо, Давор?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да изнесе после, јер ја се дига и после ми овај каже бежи и ја што знам о чему се ради, па сам чуо пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули пуцањ, а ко уђе да пуца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам то мајке ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то нисте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам мајке ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте смели да гледате, само сте доле гледали у земљу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па доле бре, де смеш бре брате мили да гледаш, доле, товари, то ти је поса, значи ту си дошо и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ово два пута, шта је ово други пут било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други пут, ово је, кажете два пута сте чули да ј пуцање, ово је један пут сад што сте рекли а шта је други пут било, јел то одмах после тога било или касније?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па то, можда други пут ово Јашара кад га убили, што знам ја брате мили, то и после доле сам набија главу и сам клека доле и после вичу тако и тако и после кад сам га видео после, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта за све то време ради сведок «А»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам га видео после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он стајао код трафике?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Код трафике ту стао нисам га видео дечка после, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад сте то завршили да ли сте га приметили после?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, нисам бога ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, јесте ли гледали уопште?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па где бре брате мили, после бежиш кући, једва чекаш да побегнеш кући, нисам га видео после, нисам што јес, јес, нисам видео, што каже не дај боже никог, против никога немам ништа али после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко од полицајаца товарио лешеве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није бре, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није бре, па ми смо били 6-7 не знам колико смо били, не знам ни ја више. Нико није, само ми смо улазили и утоварали и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Вељковић Велибора, полицајца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А да ли сте познавали неког Абдулаха Ељшанија? Да ли сте чули за њега?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам чуо бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад полако присетите се. Када су ти лешеви утоварени у камион, да ли сте том приликом можда видели неко оружје у пицерији, да ли сте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јок брате, нисам, нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда да је неко изнео неко оружје, неке пушке?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Где смо седели ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ви, него да ли је неко изнео, да ли је Бобан улазио у кафић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није улазио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није улазио, није, до врата си био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајао све време ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте. Само ми смо улазили унутра, а ни пушке ни ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било пушака?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то све били цивили? Јел било неко униформисан од ових лешева?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не бе, жене и деца што кажу људи, не дај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све жене и деца и људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не дај боже то никоме, никоме не би пожелело, што кажу ни највећем душману не дај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то кад сте затворили цираду, опрали, шта вам каже Бобан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Бежите кући да вас не видим и нас опсуваде и ја бежи кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је можда рекао да ником не причате о томе, да ли вам нешто у том смислу рекао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам то рекао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па где брате мили 11 сати, што каже питај бога то се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он прегледао те лешеве? Јел гледао он лешеве? Јел прилазио, јел прегледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Прилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како их прегледа, ајте подсетите се?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Како сад да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, шта ради?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па извучемо ми тамо, окреће лево десно и товари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окреће?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте. Немаш ни времена да гледаш него доле главу, ћутиш и што ти кажу, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било готово и отишли? А јел сте били сутрадан можда да товарите неке лешеве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан јел сте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, после сам био мобилисан, после у Територијалној одбрани сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте право отишли кући после тога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Дома сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте отишли кући?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сви дома смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, значи сви, Давор и Трајко и сви који сте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сви дома и после тај човек, комшија тај Јашарадошао код мене и знам добро покојне мајке ће вика где ми син, каже што знам, сад одакле је чуо то не знам. После је био код Милутиновог, код Даворовог Трајка отац, сутрадан те се распитао јер ту у џади где сам живео ја, он преко тамо код воденице тамо живели, што кажу близу бре, колико 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се причало нешто, зашто, који су ти људи што су убијени, због чега су убијени, јел неко нешто причао ко их је убио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ништа, он само чини Злати мојој мајци, каже јел си чула Злате нема ми га дете тамо, овамо. Каже не знам ја. Како да му каже она да га утепали, после бељаја, после овамо и онамо и готово и после бија код Милутина и после Милутин прича тако каже немој да се прича никоме. Реко где да причаш, бре брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Милутин?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Трајков деда. Сам сањао и сам се дизао ноћу и што каже и зуби сам грицкао и ишао сам код лекара и више то, био сам се направио на 60 кила и толико немам. Што каже по лекари сам бре ишао и где да причаш што каже, после нека мука, туга ти дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сутрадан? Јел то први пут да сте ишли да скупљате лешеве? Јел сте били још који пут?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па први пут бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више нисте ишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па после сам био Територијална одбрана, сам бија тамо, то је било петак 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, опишите како је тај кафић изгледао, да ли је био запаљен, опишите како је то изгледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па црно је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црно?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Пицерија, што знам као ресторан, не знам ја то, то црно је било, свашта, не дај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, значи док сте били тамо не чујете, нигде се не пуца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је било мирно? Јел сте видели неке паљевине можда?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам бре видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сутрадан јел сте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А где да идеш ту сам на терен сам бија, после немаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште ту залазили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: После сам бија у ТО и после сам бија, што знам ја бре брате мили. То само тај дан зато што нисам био мобилисан и овај дошао код мене и виче тако и тако. Нећу. Ајде, каже пођи. После кад сам отишао са љеба сам отишао има шта да видиш, а све до кад ми виче будало где си отишао. Што знам бре ја, ја кад сам видео има шта да видиш не дај боже ни највећем душману.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јел Ви живите у Сувој Реци јел тако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па живите у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте видели шта се дешава по Сувој Реци да ли је било неких запаљених кућа, да ли сте то имали прилике?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада тих дана? Тих дана да ли сте видели неке куће да су запаљене?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сад те не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате где су куће Бериша? Куће Беришанаца, јел знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па иза мене позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел била нека запаљена кућа, јел сте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам бре брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам видео, како, што каже нисам бија ту, али не верујем брате, то је близу бре, што каже метар, два, не бре нису били, оно можда после касније, што знам ја то све. Ја сам био после на терен, што знам ја, а тај дан несам бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте имали прилике да идете до звоника?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У звоник?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Који звоник, код цркве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код цркве, јесте?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам бија тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па некада јел сте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Од како сам ишао са видик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били у звонику?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е реците ми, покушајте да се присетите. Да ли је звоник вишљи од цркве или није?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Сад се пење тамо, неки пут сам ударао звоник, не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу. То не могу богами. Не могу то да кажем да је већа црква или, то не могу, не могу стварно то не могу. Шта ја зна, не могу, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте видели да ли је тих дана било исељавања? Да ли су се Албанци исељавали, да ли то знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ја сам бија после на терен, само тај дан сам бија ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте тај дан били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Цео тај дан сам бија, после оно што кажу кад сам био у ТО и после што знам ја, разумеш, шта ја знам. Ја сам био после у Шумску управу тамо, ту сам давао стражу, што кажу цео вод, па пао сам бија, што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још нешто да нам испричате у вези тог случаја?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што да ти кажем, то што сам ти рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што каже, мислим да може да се макне, што каже то сто година остане ту и док сам жив, не дај боже никоме не бих пожелео тако ни највећем душманину. Што каже, против никога нисам, а ни брате мили сам се нашао на погрешно време и место. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте причали о томе да сте повраћали, где повраћате, ту код камиона?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ту код камиона бре брате мили и први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И хтели сте да идете? Ко Вам каже да не можете да идете, све Бобан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Бобан ми рече, каже немој и тебе тако, псуваде ме тамо и овамо и после мораш. А са љеба сам отишао бре, пази какав љеб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са хлебом сте отишли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па од љеба сам стига бре. Од софре сам стига и сведок «А» ми чини каже будалу ти јебем, каже, где си пошао, кажем што знам ја бре, после шта да видиш тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел знате Петковић Зорана?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Микитев ваљда брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте опишите како је он изгледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Он није бија ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није, није, човек није бија ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао у то време? Мики како је изгледао? Ајте опишите Микија?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У милицију је бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У милицији је био? Како је изгледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па бркове је имао, милицајско одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зоран?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није бија Зоран ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран није био ту? Уопште га нисте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не, Зоран није бија ту. Зоран тамо, уопште Зоран није бија ту, није, није. Зоран није бија ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Јовановић Ненада?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. А да ли знате ко је Нишавић Милорад, звани Мишко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па милицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако знате, немојте да нагађате, само ако знате човека?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па знам бре онако човека, здраво, здраво, знам бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Папић Рамиза да ли знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам и тражио један пут личну карту од мене давно, знам, знам. Е сад не знам, да не причам приче заборавио сам, нисам заборавио него што каже не дај боже та слика, зато што у то време ниси мого ни да гледаш ни страх, само гледаш да завршиш ту работу и да бежиш кући, с опроштењем да се терам где не ваља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли код истражног судије да сте међу овим жртвама препознали и једног доктора Души?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Души јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту у Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, све је ту било? Јел и он утоварен?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, јес, добро сте ме подсетили, јес и њега и ову школску другарицу, знам да се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте случајно приметили да је била нека трудна жена?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јао бре сестро мила што знам ја сад разумеш, не дај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Случајно да ли сте приметили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, што знам, што каже деце ми моје. То не дај боже неописиво је то не могу у кратко сад. Заврши работу и бежи и то и само гледаш да се склониш оданде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, овог сведока «А» само сте на кратко ту видели код трафике и више га нисте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, Цецета, сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Добро сведок «А», кажем, нисам га видео, нисам га видео више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате како су они убијени, јел видите неке ране на тим телима, јел видите уопште?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па где бре брате мили само гледаш крв, само крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само крв?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Где да гледаш ти, што каже и ја сам завршио лоше што каже и тако бежи стварно кад гледаш и утовараш и бежиш што брже и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад ћу Вас питати да ли сте Ви препознали да Вам ми покажемо неке фотографије?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли би Ви препознали ко је на тим фотографијама од жртава, од тих тела што сте утоварили? Јел би могли да препознате да Вам покажемо фотографије? Значи, ја ћу Вам показати фотографије, а Ви ћете рећи да ли препознајете некога? Јел смо се договорили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, ја бих вас молила на мониторе фотографију 626, али без имена.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не познајем овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија 627?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нема слика овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће, полако.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 628?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 629?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? 630?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 631?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 632?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 633?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 634?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 635?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 636?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 637? Кажите да не препознајете јел то морамо пошто се снима?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? 638?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 639? Не знате? Не?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 640?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 641?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 642?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 643?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 644?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 645?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 646?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 647?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 648?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 649?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 650?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, чекајте, није, није, мислио сам да ми је ово другарица. Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 651?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 652?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 653?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 654?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 655?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 656?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 657?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 658?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не знам брата мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 659?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 660?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 661?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 662?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 663?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 664?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 665?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 666?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 667?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 668?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 669?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели ту другарицу коју сте препознали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да након што су сведоку показане фотографије жртава изјави да никога није препознао.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, нисам, жив ми све нисам, ону другарицу њу знам, а ове не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ћу Вас питати, да се вратимо пошто сте споменули да знате Радојка, јел можете да нам кажете како је он изгледао, да га опишете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Као милицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па милицајац, али како је изгледао, јел имао униформу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је изгледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па у милицију је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је отприлике година имао, млађи, старији?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па млађи човек. Млађи човек кажем, њега сам видео само ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неке чинове на униформи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па бија је главни неки што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни? Откуд знате да је био главни?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па у Суву Реку сам живео, шта знам, што каже бија главни неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу вам прочитати још један Ваш исказ, један део ћу Вам прочитати, ако можете да се подсетите. Поставља Вам питање истражни судија, па каже. Ово Ви говорите: «Оно што кажеш 35 до 40, што знам можда и мање а можда и више, али толико их је било».

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Чекај, јел могу ја да запалим брате мили цигару, мука ће ми падне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете цигару овде да запалите.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ћу искочим напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да направимо, ево направимо паузу, ево само мало сачекајте.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, извини ја морам, мука ће ми падне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али морате мало да сачекате, само мало.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Немој кад те молим. Немој кад те молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете паузу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ће запалим цигару бре брате мили, што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 15 минута.

Настављено у 10,55 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока. Господине Петковићу, јел сте се мало одморили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се освежили? Јел можемо да наставимо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, пажљиво ме пратите, ја морам да Вам поставим још нека питања, ово сте испричали све што Ви имате сазнања и све, али морам да Вам мало предочим и у истрази шта сте говорили, знате, па ме добро пратите. Пита Вас истражни судија: «Колико је било лешева»? Ви кажете: «Оно што кажеш 35, 40 шта знам можда и мање, а можда и више али толико их је било и ја да се вратим и Радојко сећам се и Бобан Вуксановић вређали ме, псували ме, кажу ако не и тебе, зашто питам ја нисам ти урадио ништа и знам Јовица Трајковић и он је био исто тако и овај повраћа тамо, овај се раздера на њега, овај отиде, а ми остали смо ту. Е после помоћник каже, ајде да се утовара, богами није било свеједно». Ко је помоћник? Кажете овај помоћник каже «ајде да се утовара», који? На кога сте мислили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па он нам рекао утоварајте то и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ме разумете? Пошто сте рекли овај помоћник каже «ајде да се утовара», на кога се мислили помоћник, ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим жив ми све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не можете да се сетите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде пробајте да се сетите? Шта Вам је то помоћник, то Ви кажете, нико Вам није рекао, то сте Ви казали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим богами то. Богами не могу да се сетим. Не могу да се сетим, али ми смо товарили знам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко помоћник, јел вам неко помаже, на шта сте мислили који помоћник?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па немам бре, само ми што смо били ти ми смо товарили, нема ту помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија каже: «Добро, да ли је долазио Радојко? Па био ту сво време», Радојко Репановић све време био ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, ја сам видео њега после га ја више нисам видео, ја док сам фаташ лешеви онда те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само тад кад сте дошли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да, и више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас, колега Исаиловић. Само да констатујем.

Констатује се да је по одобрењу председника већа адв. Игор Исаиловић напустио судницу.

Реците ми сад овако: значи, Ви кад сте дошли, видели сте Радојка, стоји, кажете са Бобаном стоји код кафића?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад га више не видите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не видим га, после улазим унутра да утоварам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад сте пошли кући, кад сте завршили, јел сте га видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам жив ми све, једва сам чекао да бежим кући бре брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док су улазили ти што кажете да је ушао неко да сте чули два пута пуцњеве и то, јел сте га видели ту? Јел стоји ту Радојко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нисам бре, то само кад сам дошао сам га видео после више нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште више? А реците ми «Ја њега нисам знао», пита Вас даље истражни судија за тог неког ко је певао стално песме, каже «ја њега нисам знао, овај ме пита Срђан, овај други милицајац каже Јајце, ја њега нисам знао». Ко је Срђан, јел Вас саслушавао неко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Срђан милицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас саслушавао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажите да разјаснимо. Значи, то је тај Срђан који Вас је саслушавао? И шта Вам он каже?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па у Баточину дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И то сам му причао ко теби што ти причам сад све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако, зато га спомињете па кажете Срђан овај други милицајац каже Јајце. Срђан Вам каже Јајце?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не бре, сад ти не разумеш мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте реците?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Срђан из Београда овај кад ме испитивао у Баточину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Вас разумем. Значи, Вас је Срђан полицајац испитивао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Још тројица њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Баточине? И то је тај Срђан, Срђан што га спомињете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па био је у цивилку и показао ми легитимацију овако и после у Баточину ме испитивали, то је било пре једно 3 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Ви даље овако, сад Ви даље овако кажете - говорите све ко је ту био и кажете: «Знам Ниса Анђелковића, он био у општини буца неки». Ко је Ниса Анђелковић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па председник ваљда, што знам што је бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита истражни судија: «А шта је он? Он је од општине, пролазили, они видели ту и машу овима сећам се добро да сам видео.» Ко маше?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ниса машао тамо од општине.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниса Анђелковић?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он маше?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, јес.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта маше, како Вам то изгледа?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па руке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја бре брате мили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како га Ви видите да маше, како сте?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад смо све завршили работу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте све завршили?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад смо све и после бежи кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта је било зато морам да Вас питам тако, знате? Значи, кад сте завршили он је махао и он шта у смислу да бежите кући?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја сад. Кад смо све завршили после и једва сам чекао да бежим кући да идем дома.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ниса вам ништа није говорио, тај Анђелковић?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре, не, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Векослав Анђелковић?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ваљда његов син, Нисин син.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту он?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није он бре ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок, није он ту био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште га нисте видели?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре, нисам видео човека.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте видели ко је возио овај камион?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли не знате човека који је возио?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел један био у камиону?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам бре, возача.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте гледали уопште?
СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па где да гледаш бре брате мили. Шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда видели овог који маше – Нису, ако не смете ништа да гледате, како угледасте овог Нису да маше?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па кад смо све завршили раду бр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте смели да погледате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту смо стајали мало и после бежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, овако кажете: «После извесног времена нешто касније дошли су Александар Милановић». Ко је тај?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А јес. Паја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Цивилна заштита, што знам. Паја, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, Александар Милановић је једно, а Паја је друго, јел то надимак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак Александров? И шта он ради?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма ништа, дошао је он ту после с онај жути камиончић што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим камионом је дошао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ваљда «миран сан» је писало тамо шта ја знам брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела. Са којим камионом је дошао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па кад смо све завршили, ваљда у пролазу ту дођоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел отишао тај камион где сте напунили лешеве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? И сад који причате, причате о неком другом камиону?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па тај жути тај «миран сан» што раде они али ту ништа није имало него у пролазу дошли Паја тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазили су камионом?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма они кад долазили, ми кад смо све завршили смо дошли ту до трафике те и после они наиђоше са тај камиончић жути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није онај који сте Ви видели где сте натоварили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма није тај, него тај жути кад су дошли ови после они ту у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да се љутите, морам да Вас питам. Морам да Вас питам.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па и ти саслушај мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја слушам.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ти ми причаш овако ћеш, ја ти причам овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, тај камион одлази, ово је други, тако је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким он пролази Александар?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са Спиром је ваљда био или Савом, не могу да се сетим, знам да је био и Сава ту, Спира и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Спира?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Спира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић Спира?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кажете Спира, Буби, Крстић, е сад како се звао Буби Спира?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ни ја. Па Буби Спира, што знам Спира га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Спира и Буби једно те исто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ваљда је исто што знам, Спира су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спира су га звали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте и ништа, дођоше и отидоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њега видите са Александром Милановићем у камиону?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се све завршило?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, он је дошао ту у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само су пролазили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту стадоше мало и отидоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким су стали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па са Спиру ваљда, он је био возач, Паја тај, Сава и после ништа и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су изашли из камиона?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па изашли ту само мало попричасмо и отидосмо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где стоје – код кафића, код трафике, где стоје? Ајде мало се присетите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Код трафике тамо смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код трафике?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И после смо били кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то камион био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Жути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жути?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, жути је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао цираду?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, без, отворен? Јел било неког?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, празан камион?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Празан, празан, ништа, празан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте видели одакле је дошао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта људи излазе и ништа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ништа, причају ту, после ме пита Паја шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ту код трафике јел стоји још увек овај сведок «А»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам га видео после, нисам богами нисам га видео, не могу да се сетим. Нисам ја имао време да гледам неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите где одлази тај камион?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не, што знам ја, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте полако присетите се – с ким они причају? Излазе из камиона и с ким причају? Јел причају нешто? Нису тек онако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту ми што смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са вама причали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бобан Вуксановић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам после ја, где да причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он им није пришао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам, не знам ја, сад сам се нашао сад то што је био Паја школски другар ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте Ви стајали ту код трафике ако Вам је речено да идете одмах кући?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Када, кад смо завршили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па они наиђоше и после прича каже Паја шта си радио, кажем тако и тако ту мало два-три минута, једва сам чекао, ајде бежи и овако се тресем и сам дошао дома. Шта ја знам шта сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овако господине Петковићу.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу сад Вама да покажем овде оптужене. Ви ћете да погледате добро и да кажете кога познајете од њих, кога сте препознали. Јел ме разумете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они ће устати, Ви ћете добро да приђете, да погледате и да кажете овог знам, овог не знам. Јел може тако? Јел смо се договорили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што су били ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту. Значи, погледајте добро. Ја бих молила да оптужени устану. Не морате да приђете, окрените се тамо. Ајмо овако: идите, господине Петковићу идите тамо, приђите до овог стола, погледајте добро. Јел познајете некога? Ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Радојка сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радојко, добро. Даље, погледајте добро.

Констатује се да је препознао Радојка Репановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, кога? Ко је тај?

Петковић Мирослава.

Погледајте добро. Сад приђите, идите сад овако, овамо. Приђите ближе мало, слободно приђите. Јел видите, идите од краја. Погледајте. Добро.

Колега, сувишно је да ми бројите колико пута, само је летимице бацио поглед. Изволите можете стати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Извињавам се само ако може да се констатује да је рекао да не познаје остале, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требали сте да сачекате да ја завршим.

Констатује се да је сведок указао само на оптуженог Репановић Радојка и Петковић Мирослава, званог Микија кога је препознао и које је видео том приликом.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ове људе не знам. Оно што сам ти рекао, не знам ове друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Крунослав, Крунислав?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се председнице и наставак је врло битан за записник овај, а остале нисам видео и не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А остале није видео и не препознаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је видео ја бих сигурно унела да их је познао, мислим то је толико сувишно, али добро, наравно унећемо.

Да ли знате ко је Крунислав, Крунослав?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Како се презивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крунислав?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А како се презива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић, Казић Крунислав?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да бре комшија ми бија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим жив ми све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас истражни судија: «А неки Крунослав, звани Круне? Био, не знам како се презива».

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Круне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Круне, а Ви кажете «јесте, чини ми се да је и он био. Не чини ми се јесте и онај знам, оног не знам како се зове, знам да је био онај жути има страницу, али као они комунално штокористи». Шта сте то хтели да кажете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па тај камион што је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То је тај са Спиру, са Пају што вози и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га у камиону видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу сад да се сетим жив ми све, не могу да се сетим жив ми све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што рекосте јесте и он је био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па могуће, што знам могуће, Пају сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, сад ће Вам чланови већа, судије постављати питања, Ви пажљиво слушајте и одговорите на питања која Вам они поставе. Изволите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А ко ће ми сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево судије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да су деца помињала Јајце. Мислите на ове остале што су са Вама утоварали лешеве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у ком смислу су помињали то Јајце? Шта сте Ви закључили на основу тога, да ли се дало шта закључити да је тај?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ваљда га препознали што је милицајац, каже тај, што знам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли из тога Ви закључујете да је он био ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не знам ја бре тог човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате га Ви, нема везе не знате га, али они га нешто помињу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они га нешто помињу. Шта сте Ви закључили да је он ту или да није ту? У ком смислу су га помињали пробајте да се сетите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не могу, што знам сад брате мили. Ваљда бија, сад не могу да кажем бија, не бија, што знам ја сад, ја не знам њега брате мили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, не знате Ви али га знају они?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја, они ако га спомињу, што знам ја човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте и то неколико пута поновисте Зоран Петковић није био тамо, он је био у Општини?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, јес тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је Зоран Петковић овде?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Где?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У овој судници?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам брате мили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте. Колико Ви добро познајете Зорана Петковића, Микијевог брата?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па што знам ја, здраво.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је радо у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Који?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је он човек радио у Сувој Реци, Зоран, чиме се бавио, шта је радио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Шта знам ја брате мили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ево знате да је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јел Балкан сам радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево знате да је Репановић Радојко био полицајац, главни полицајац па онда.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: За милицију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је. Па за Микија рекосте исто га знате, па Вас питам шта је Зоран радио, његов брат шта је радио у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам брата мили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте га тај дан негде видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Када?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај дан кад се то дешава да ли сте га негде видели, ако није био ту Ви рекосте да је био у Општини, па Вас питам?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зоран, није био Зоран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли сте га видели у Општини, ево видели сте Анђелковића, да ли сте њега видели у Општини?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зорана?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сам видео он је био тамо бре брата мили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте га видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: У Општину је бре човек био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте га Ви видели или само знате да је био у Општини? Да ли сте га Ви видели као овог Анђелковића? Да ли сте и Зорана видели тамо у Општини?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ови причају, што знам деца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко прича?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ови деца што каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па шта причају?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Као да га видели тамо Нису и Зорана, што знам ја кажем тамо је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Ви сте видели Нису, а?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нису сам видео, али њега нисам видео брата мили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је Ниса изгледао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Старији човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро старији, висок, низак, мршав, дебео? Јел имао неки надимак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ја то. Ја сам био за паре једанпут у Општину кад сам тражио работу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам молим Вас нешто. Кад сте рекли да сте дошли, видели те људе ту унутра у кафићу, јел сте знали ко су ти људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ови кажу Беришанци.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па ко вам каже то баш, ко вам каже Беришанци? Јел сте рекли да сте морали да ћутите, ко вам је рекао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А коме да ћутим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па јел сте рекли да су вам рекли сагни главу доле и ради?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да, другарицу сам препознао школску она је Беришанка.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кад сте тек ушли, видите људе који леже мртви, да ли Ви у том моменту знате ко су ти људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам бре брате мили ја што знам те људе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: По чему сте препознали о коме се ради да ли су Албанци, Срби или потпуно неки други? По чему сте сазнали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па неке жене имале димије.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е па то Вас питам, по чему сте сазнали? Да ли вам је неко рекао пре него што сте ушли ко су људи које треба да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што да нам кажу, не смеш ни да питаш него си дошао, сад треба да идем кући, нема кући то утовари и готово, сад ћу ја да питам неког.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е сада – рекли сте да вам је Бобан рекао да сагнете главу и да ћутите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ћути и ради.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли Вам још нешто говорио, јел Вам наређивао нешто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Псовао ме нешто.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И то псовао то смо чули. Јел Вам нешто наређивао још?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нема, то завршиш.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ови полицајци да ли су вам они нешто наређивали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нису, не смеш ни да их, нису, нису.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да су испред кафића била тројица, четворица, јел тако, полицајаца, а испред Тржног центра тог центра јел било још полицајаца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не бре, тај сведок «А» што ми је рекао мене он је био код трафике.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само он?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел то значи да је само троје, четворо полицајаца било укупно на том месту тог дана са Бобаном?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад смо ушли.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И посебно Бобан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па били ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само тројица, четворица?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То знам, знам да су били ту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па питам колико их је било, па знам да их је било, па колико питам?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па био је онај Тановић Драшко.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, рекли сте ове сте набројали неке, а колико их је укупно било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тројица, четворица што знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само њих четворица?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Немаш времена ни да гледаш брате мили.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А Ви сте набројали ту сад неколико имена, произилази да их има више, већ сте набројали неке?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Како?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Тројица, четворица јел?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су се они међусобно нешто причали, јел сте чули јел су се ословљавали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Чекајте да Вас питам, не можете говорити док ја не завршим. Јесу ли се

ословљавали именом, надимком, међусобно кад су причали јел сте чули да причају нешто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре брате, сабиј доле главу и ради свој посао и готово и ћутиш.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја знам да Ви сагнете главу, али чујете иако не зачепите уши, Ви чујете да ли се води неки разговор међу њима па се нешто дозивају један другог?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мене не интересује.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ама не ма везе да ли вас интересује само Вас то питам да ли сте чули или нисте да се они ословљавају?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам чуо бре. Мене?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не Вас, него међусобно да се они један другог ословљавају?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам ја чуо то бре.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Никога? А како овај Шумадинац, шта сте рекли како знате да је он Шумадинац?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па што знам тако по ходу, само се врти горе доле.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А откуд сте знали да је Шумадинац?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ја овако сам рекао Шумадинац, што знам ја који је.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па јел сте чули да га неко зове Шумадинац?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нисам, него ја кажем, ја сам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Он је из Србије, Шумадинац.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А то сте Ви претпоставили, а није га нико звао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И нисте чули неки други надимак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ту, за то време?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Ништа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ништа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА мр ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е
добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ће Вам заменик тужиоца за ратне злочине
поставити питање. Одговорићете кад Вам ја будем дала дозволу, питања
преко председника већа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јели рекао Репановић нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто рекао Радојко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није ми рекао. Кад смо дошли
требали смо да се вратимо после каже ајде каже и Бобан чини се ту нека
, каже ајде врати се овамо, није ми рекао ништа. Док сам радио није ми
рекао ништа човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није рекао? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када Вам је рекао да се вратите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад смо дошли, кад сам дошао, кад
сам повраћао па сам хтео да се вратим, после каже врати се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да се вратите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па Бобан ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам за Репановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није рекао.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ништа ми није рекао човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел се јавио, јел рекао добар дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте у нас. Да ли вам се јавио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Какав добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковићу само ме слушајте. Немојте одговарати
док Вам ја не дам дозволу, значи.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па коме да одговарам, сад овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде гледајте, не гледате.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па хоће ли овај, хоће ли овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледате овамо, гледајте у нас, у нас гледате и ја
кад Вам дам дозволу одговорићете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте чули реч провера?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули да је неко рекао да је то провера
сада? Кад сте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад смо утоварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се товари, у том интервалу? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сваки пут кад утоварите тело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико пута сте чули реч провера?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Једанпут сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једанпут?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта значи провера?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па што знам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте разумели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, полако. Јел знате шта значи провера?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговор – не знате. Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Шта знам ја брате мили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте описивали да је он др Бобан прегледао та тела да ли су жива, па јел то значи провера?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па то да их окреће лево, десно, сад ти како хоћеш да разумеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, знате шта значи провера?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па јел ги окреће лево, десно и после, разумеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И рекли сте да су два тела, да у два случаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање да чујем тужиоче, преко председника већа молим Вас питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то важи за све или само за мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све, таман посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У два случаја су тела нису била мртва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су, да ли Ви знате, да ли у два случаја, рекао је један случај, а ја сам му предочила код истражног судије је било два. Да ли је било једанпут да сте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Један пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте рекли код истражног судије два пута?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па могуће два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су та тела установљена да су жива – кад су изнета из кафића или у кафићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су била та тела када су установљена да је неко жив, да неко даје знаке живота, где су били, да ли су у кафићу или ван?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Напољу бре до врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да су их убили ту испред врата напољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су их ту убили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесу ли их онда уносили па пуцали или рекли сте да сте чули пуцње, а Ви сте чучнули, уплашили се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели? Јел су их носили па пуцње чујете у камиону, или ван камиона?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па то да ти кажем за Јашара, ту је био камион то кад сам чуо, ја сам био доле исповлачио, разумеш, а ово нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код камиона сте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Унутра у кабину сам био у приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приколици сте били кад сте чули за Јашара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И после сам сишао и ставио руке уши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да одбијете да уносите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви могли да одбијете да уносите тела?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли да одбијете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта би се десило да сте одбили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако шта би се десило.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он зна шта би се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто нисте могли да одбијете да уносите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ја кад сам видео тамо са љеба сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Петковићу. Зашто нисте одбили ако вам долази, кажете Бобан да је долазио и да вас је одвео.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са ладу ниву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што му нисте рекли да нећете да идете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па хоћете каже месо да се товари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, значи то сте одговорили. Рекао је да иде месо да се товари. А кад сте дошли зашто нисте одбили нећете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, па не смеш, јес. Немој да зајебавамо, не смеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто не сме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам, они ће нас да утепају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, зато сте се плашили што сте се плашили да вас не утепа, то сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега сте се Ви плашили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па то сам се плашио брата мили, немој да причамо. Што каже не дај боже да и ти тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сигурно не дај боже. Полако само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто Јашаревом оцу нисте рекли шта је било са Јашаром?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте рекли нешто Јашаревом оцу шта је било са њим, јел сте му причали нешто? Јашаревом оцу јел сте причали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Где је Мати, зашто бре, Мати зашто, где да му кажем зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли да кажете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не бре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто нисте? Јел сте се уплашили за себе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ће нас утепају све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, да сте рекли Јашаревом оцу шта би било и онда би вас утепали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он. Не можете одговарати док Вам ја не дам дозволу. Добро, полако, морате мало да се смирите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вратићу се сада на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте у нас, у веће гледајте и кад Вам дам дозволу онда ћете одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, може да гледа у мене, не мора да гледа у вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора да гледа у веће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то не мора да гледа, може већу да одговара, а не мора да гледа у вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тужиоче, ваљда ја руководим поступком и ја ћу рећи где да гледа и због микрофона и због тежине споразумевања с њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли рекли су вам то су Беришанци, неко вам је то рекао, малопре сте нам то, ко вам је то рекао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ови што су потоварили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су товарили? Па јел су ваши који су товарили, ти су рекли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они их знају?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажу Беришанци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знао сам ту школску другарицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко рекао шта се то десило? Откуд тимртва људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Е ће питаш сад ти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте Ви мислили шта се то десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није питао шта се десило и због чега? Нико, ништа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре шта да питаш бре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел сте знали па нисте питали или?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А што да питаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су заплашени нису смели, рекао је. Немојте да одговарате док Вам не кажем. одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте знали ко је убио те људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате и то сам га питала?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајте овако да Вас питам: да ли су те људе убили Срби или Албанци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна који су. Немојте одговарати господине Петковићу.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Овај ми поставља, треба да одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја ћу Вам поставити питање, ја Вам постављам питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, ја тражим од председника већа да заштити сведока од оваквих питања и да упозори више тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас јел Ви видите шта ради председник већа?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, да упозори тужиоца као што упозоравате одбрану на понашање и да поставља питања у складу са правилима поступка, јер ово није први пут, код сваког сведока имамо исте проблеме. Молим Вас упозорите га имате на то право руководите поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брнаиоче, примедба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је у реду судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватила сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је у раду, шта је у реду?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Молим Вас, сведок је рекао да није видео ко их је убио а Ви кажете јел су Албанци или су Срби, па не можете тако питање да поставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може, наравно да може и питање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам такво питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је да ли је било Албанаца ту у околини, да ли је било Албанаца код тог камиона и око те пицерије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте овамо. Да ли је уопште било неког од Албанаца код пицерије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Живих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живих?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није бре брате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није? Па ко је могао да убије Јашара Беришу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам ја, ја сам био у камиону, не знам бре брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тужиоче, не дозвољавам оваква питања, молим Вас. Уопште не постављате питања у складу са законом и наравно да морам да заштитим сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се Ви мене нешто плашите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не говоримо о томе. Наставите са питањима. Молим Вас наставите са питањима. Молим Вас браниоче не може тако добацивати, стварно не можете тако добацивати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде будите храбри и реците шта сте рекли сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите да постављате питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нећу наставити. Поновите, констатујте шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел немате више питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам питања наравно, али што сада не констатујете шта је рекао адвокат Ђурђић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите да постављате питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вама је свеједно шта је рекао господин Ђурђић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, наставите да постављате питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је, ево сад ћу Вам рећи: рекао је наравно кад сте с њим попили кафу, то је рекао, па га сада питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да поставите даље питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Вама је то нормално.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете да Вам кажем. Видео сам Вас у просторији где је био сведок и пушио и пио кафу, видео сам Вас тамо да сте били сад за време паузе, зато сам то и рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас нећемо сада пред сведоком да водимо овакву полемику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можда сте Ви били у тој просторији, али ја нисам био у тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ја сам рекла да наставите да постављате питања. Молим вас нећу дозволити овакво понашање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево питам сведока – јесте ли ме видели у некој просторији с Вама некад у животу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јок бре брате. Сад сам пио кафу и цигару сам пушио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужиче, молим Вас хоћете ли наставити конкретно зашто смо овде, о чему расправљамо. Молим Вас поставите питање везано за предмет. Шта сте, тако сте рекли, «попричао сам са Пајом, Спиром и Савом», ваљда колико се сећам, то сте рекли, нешто сте попричали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, ту кад сам завршио посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте попричали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте нешто конкретно причали? Шта, питали су шта је то, то сте рекли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немојте му Ви одговарати шта ће он да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пустите га да он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пустите га да он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам дозволила да га питате, али он је одговорио и ја сам мислила да ћете наставити даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није обавезно да дате одговор. Пустите га да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, на моје питање је одговорио, како није одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте попричали са овом тројицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да причам даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Како сад бре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зато што сте одговорили, одговорио је.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја више не знам кога да слушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушате председника већа, јер председник већа руководи, тако је. Наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли им причали о овим телима што сте носили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, он ме пита то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали? Ко Вас пита?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту Паја ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вас пита? Шта каже, за тела Вас конкретно пита?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па не, пита шта радиш, ћути немој да ме питаш кажем «у пичку материну».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било људи ту који су пролазили док сте Ви товарили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких пролазника док сте Ви товарили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јок, док сам товарио главу сам доле набио, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете било Вам је лоше и после тога Вам је кажете било лоше?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са љеба сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте нисте чули питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли сазнали некад шта се то десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали некада шта се то десило у тој пицерији? Да ли сте уопште чули шта се то догодило?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја бре брате ја једва сам чекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није причао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес ће причаш никоме бре да причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тих дана, касније да ли сте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, после ту реч по реч се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро рекли сте да сте одмах сутрадан били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Епа, шта је то реч по реч шта сте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па то што је то било после реч по реч чуло то после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се то чуло?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Каже било мртви људи ови носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе се причало? А нико није говорио ко је пуцао, ко их је убио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, нико. Јес ћу причам ја некоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви да причате него пита Вас тужилац да ли сте чули да је уопште неко коментарисао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јок ћу, што каже зубе сам крцкао, коса ми оседали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све сте нам то рекли, него тужилац пита да ли сте касније.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја сам ишао код лекара бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Петковићу, него касније да ли се причало ко је те људе побио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је одговор. Полако.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Донеси воду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја ти причам једно, а ти.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ово само, питала је госпођа Петровић ово по чему зна да су Албанци, па је рекао димије, па је питао и тужилац, али ја питам да ли је се ова школска другарица коју је препознао да ли се презивала Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се та Ваша школска другарица презивала Бериша?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, то је Рамаданова унука. Како школска другарица, па како она је ишла у ЈТЈ тамо у «Нови живот» и ја где сам завршио школу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је видео сведока «А» да је стајао ту поред трафике. Да ли је приметио нешто необично код њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили нешто необично код сведока «А» док је страјао код трафике, да ли сте приметили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ништа. Он ми је рекао каже «јебем ти будалу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, на почетку сте све рекли.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рецимо да ли је био пијан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био пијан јел знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па није бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Побледео, жут ко свећа, после кад сам видео, а ја љеба пали све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли зна Тодора Јовановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Тодора Јовановића? Јел знате ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је видео тих дана, тај дан, дан пре, дан после, да ли је видео војника на звонику цркве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес тамо ћу да идем ја, шта ћу тамо да тражим бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита Вас пуномоћник оштећених, он Вас пита да ли сте видели некога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па нисам бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, полако, то је одговор.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Зна ли где је Рештански пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Рештански пут?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сам ишао у Сочиште тамо у цркве што каже, знам море.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате где је Рештански пут?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли му је познато да је било неких лешева на Рештанском путу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то? Да ли Вам је познато?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре, ама то сам бија само тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам то не каже. Били сте тад, али да ли сте чули, то Вас питамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре брате мили.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел било неких паљевина кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: На Рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Рештанском путу јел сте видели неке паљевине?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ама тамо после нисам ишао пошто сам био у ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Зна ли где је било седиште ОЕБС-а пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате седиште ОЕБС-а где је било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што је то?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Американци ови који су били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам бре брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, немојте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је рекао нешто да је. А зна ли Мирка Ђорђевића ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Мирка Ђорђевића, јел знате ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мирко Ђорђевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Светин син Мирко се звао, бија заменик команданта.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Који командант, коме командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ваљда цивилку Светино дете само радио у «Балкану».

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па и он ме узеја са кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и он је био с вама, његово име нисте могли да се сетите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ја причам цело време ти не знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Мирко Ђорђевић је био са Бобаном?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Са два пара кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се сетили ко је био, нисте могли да му се сетите име.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам га подсетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пуномоћник оштећених Вам је поставио право питање, значи он је возио друга кола?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Два кола, па где би ставио у једна кола.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А зна ли он «Метохија вино» где је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је «Метохија вино»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па сам радио у каце у то неко време сам радио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел било ту полицајаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту полицајаца, полицајаца у «Метохија вину», јел сте видели? Није било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште јел било ту полицајаца?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У «Метохија вину»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не нису били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били ту?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања? Браниоци да ли имате питања? Нема питања.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Нека нам сведок објасни од када познаје Зорана Петковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када познајете Зорана Петковића, Микијевог брата, пошто сте рекли Микијев брат, од када га познајете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па моја сестра каже ги порасла, онако шта имам ја да говорим са човека што каже на нивоу шта је сиротиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Онако само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па да.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Јел може да објасни суду шта је он по занимању, шта је радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте причали некада са њим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес ћу причам ја са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте причали са њим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не брате мили шта ја имам да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је то Зоран?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па знам му лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате по лику? Добро.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли он прави разлику између тога да ли некога познаје или да ли је тога дана некога видео, пошто он нешто се збуњује око тога кад је мало прегледао окривљене? Јел може да објасни?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Шта прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел правите разлику? Да ли можете да направите разлику, значи, да ли сте га тог дана уопште видели или га уопште не препознајете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не бре, знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зоран није бија ту бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био ту рекли сте.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја бих Вас молио судија, пошто је Зоран Петковић по месту у другом реду, ја колико сам видео није баш добро погледао можда да он устане па да види да ли препознаје он Зорана Петковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде приђите, сви оптужени нека устану и добро погледајте да ли видите ту Зорана Петковића? Устаните сви оптужени молим вас. Приђите ближе, ако не видите добро приђите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Приђи погледај тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Зоран Петковић? Добро погледајте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Познајеш ли Зорана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам. Како сте га виђали, јел имао бркове, јел имао браду, јел имао наочаре, јел сте га некако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Има наочаре, има бркове човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро погледајте. Не може да га препозна. Не можемо сад инсистирати. Ево сад погледајте добро, погледајте мало ближе. Шта нисам чула молим вас.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ајде погледај мало, види да ли препознајеш некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он уопште и не гледа. Молим Вас гледајте људе који су устали. Добро, не чујемо приђите сад овде. Не може. Хвала седите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања. Да ли ће оптужени поставити питања? А имате, изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац опт. Слађана Чукарића) – овај Шумадинац о коме сте говорили, да ли је на глави имао гусарску мараму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао тај неки Шумадинац о коме сте Ви причали да ли је имао гусарску мараму?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, није имао, качкет милицајски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имао уопште неко гусарску мараму тог дана кад сте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нико бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А качкет да ли је био окренут?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, милицајски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био окренут?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био окренут?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позади?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тог Шумадинца што причате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте га Ви прозвали Шумадинац?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, ја што сам га прозвао.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су лешеви били у једном делу или је било лешева у комаду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су цели били лешеви?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Цели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цели? Добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је на неким лешевима фалило део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је цели, како питате да ли је фалио део ако је рекао цели лешеве били.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да не дај Боже ги им скину руку, ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да ги скинију руке и ноге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, бре, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цели лешеве.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Сви су били, е још једно питање како, Ви сте га судија питали ја би само мало да појаснимо како је изгледала та просторија у којој су се налазили лешеве, моје је питање да ли су стакла била на прозорима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете питање, значи да ли су постојала стакла?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Има, имали стакла, имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, да ли су постојала стакла на том кафићу где сте узимали лешеве, да ли су постојала стакла, јесте обратили пажњу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Има, имали стакла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била су стакла?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ту су се отворили она два крила врата и после ту смо узели и утоварили.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је било дима у тој просторији?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било уопште дима или не? Јел било дима неког?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма јок, бре ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То недај Боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли се осећао смрад неки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осећали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па крв колико је било и ти не дај Боже да си се нашао тамо не дај Боже па да видиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То не би ни највећем душману пожелио тако. Против никог нисам, што кажу, али ја сам се нашао оно у незгодно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте питање даље.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање да ли је било гаражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неке гаражи и то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Црно нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То плафон црн, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На плафону?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само на плафону јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је видео, то је видео.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија немам више питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још пар питања. Остало ми је нејасно где сте Ви видели Репановића?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад сам долазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, кад сте долазили, то је кад сте га видели, али мене занима где сте га видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Повише трафике једно 5 метара ту, овако је мало узбрдо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то, да ли је то на улици или је то унутар Занатског центра?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не, на улици, на цаду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На цаду?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: На цаду, на цаду што кажу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И после тога да ли га?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам га видео, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када су она деца рекла убише Јашара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је Репановић тада ту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Није, није, не верујем да је био ту, не, не, па није он је за кратко био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не видите га никако више после?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не бре, не жив ми татин гроб.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А како се звала, рекосте да се презива Бериша, како се звала ова ваша школска другарица?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Ма знам је, али не могу да се сетим, што кажу не дај Боже да видим слику би рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате како јој се звао отац?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Знам бре деда како се звао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Деда Рамадан, зато што су имали кућу и доле воденица била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да рекао је.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: То, деду знам, он биа стар, сад не знам умрео или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени да ли неко има да постави питање? Изволите.

Сад ће вам оптужени постављати питања.

Приђите само микрофону молим Вас. Погледајте, јел знате ко је то.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добар дан.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам бре, брате мили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Опт. Петковић Зоран.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јел се знамо случајно?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не бре, жив ми цело код куће.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јел ти је сестра Ђурђа?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Мајка Злата?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Радила у Заводу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес, као чистачица.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, код мајке моје Вере и код Микета после?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Мама.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Радила она у СИЗ ту.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, у Заводу као чистачица, и отац и мајка ти?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јес за једну плату.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Брат старији Здравко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Никола.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Никола, Коља?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, Коља.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Станујеш у школи, Здравко ти је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Брат.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да, он је ишао са Микетом у школу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не знам то, жив ми брат.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: А не знаш, треба да ме знаш јер сам становао код Милутина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, то је Петковић Зоран.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Оо, ал си сед, али се сед и наочаре бре брате мили, шта је сад, сад се сетим жив ми татико, сад се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите микрофону, приђите микрофону, ништа се не чује.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Зато што нисам јер ослабео човек и седа коса, биа је црнокос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е а какав је био, значи сад Вам се променио, а како је изгледао тада?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Тад баш бија у снагу, што кажеш и дебљи, на страну косу црну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црну?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: А сад, сад сам се сетио.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Тога дана да ли си ме негде видео?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је да Вас није видео, рекао је.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, немам више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко од оптужених да постави питање? Нема. Добро. Хвала лепо.

Господине Петковићу завршили смо са Вашим испитивањем.

А имате, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво имам примедбу једну. Ја сам Вас питао да ли се то непосредно постављање питања односи само на тужиоца или не, рекли сте за све се односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, на све се односи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погледаћете транскрипт па ћете видети да сте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наравно на све се односило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да то није истинито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Петковића оптуженог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па осим Петковића и осталих, али не видим разлога да и Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Две ствари, рекли сте кад сте пришли сведоку «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте овамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред трафике, па је он рекао «јебем ти будалу», на шта је он то мислио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате на шта је он мислио када вам је тако опсовао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ту са љеба сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте са хлебом отишли? Мислите да је зато?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па то, шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А друго јесу ли она деца када су помињали за тог што је певао песме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за кога су деца спомињала да је «Јајце»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком контексту је помињано «Јајце»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, питан је, неколико пута је питан, не зна. Добро хвала. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Само да питамо сведока он је рекао да су деца у неком тренутку рекли да тамо негде код општине је Зоран, када је то јел кад су завршили, док носе лешеве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су то деца рекла, када?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Кад смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте све завршили и тада шта су тачно рекли, тамо, где код општине где је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Јесте, јесте, код општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па кажу Зоран и Ниса, код општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: С ким Зоран, јел су рекли са ким је Зоран, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко од те деце говори са ким је Зоран, са ким стоји, да ли неко говори?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико, само су рекли Зоран.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Господине Петковићу које трошкове имате доласка, колики су то трошкови? Ви сте и таксијем дошли јел тако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Што знам ја ту.

Сведок трошкове тражи.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И данас сам требао да малтеришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па за данас то не можемо.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Е па како, а један дан ако изгубиш.

На име повратне аутобуске карте до Баточине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам доставите, ту изгубљену зараду, да видимо где то радите и како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Приватно малтеришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватно, па тражите неку потврду нека вам испоставе.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: Па ко да ти да, он приватник он ми дугује још паре, још 1.600,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку износ од 1.600,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, полако, добићете паре сада, 1.600,00 динара ћете сада добити.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И човек ми дугује 1.600, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћете Ви добити. Хвала Вам господине Петковићу можете ићи.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ПЕТКОВИЋ: И више никада да ме зовете овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, полако. Добро, пошто нам сведок Трајковић Богољуб није присутан и у немогућности смо да дођемо до сведока као што сам на почетку рекла, веће би прочитало исказ.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се прочита исказ сведока Трајковић Богољуба датог код истражног судије под бројем Кри.В. 1/04 од 04.03.2004. године.

Исказ сведока Трајковић Богољуба прочитаће наш стручни сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СТРУЧНИ САРАДНИК РОСАНДА ЦЕВЕРДАНОВИЋ-САВКОВИЋ:

«Истражни судија: Јесте ли разумели Ваше обавезе односно права као сведока.

Сведок: Јесам.

Истражни судија: Кажите нам где сте били у време када је почело бомбардовање.

Сведок: У време када је почело бомбардовање, пошто сам ја живео у Сувој Реци, кад је почело бомбардовање, онда смо отишли код деде, пошто мој деда живи у једној улици тамо и било је као мало безбедније и ту смо били цела моја фамилија на окупу. Пошто је бомбардовање и рат је био, и као да се склонимо у подрум. И ту сам провео код деде са целом мојом фамилијом у том дворишту у кући.

Истражни судија: Јесте ли били ангажовани у оквиру било каквих ратних дејстава.

Сведок: Не, ја нисам био војни обвезник, нисам ни одслужио војску нити ништа тада. Имао сам тада 19 година.

Истражни судија: Добро, да ли Вас је ангажовао неко почетком бомбардовања у било каквим активностима везано за убиство односно прикупљање неких лешева.

Сведок: Да, то се десило, ја мислим после 2-3 дана после бомбардовања. Дошао је комадант града Вуксановић Бобан у дворишту код мог деде и пришао је и рекао «Дај ми једно 7-8 јаких момака који ће да носе кревете, стиже војска и полиција из Србије, да сместимо нашу војску и полицију да они спреме те кревете». Он је дошао са црвеном заставом, марка «застава». Ми смо отишли, камион је био паркиран већ тамо, ми смо то звали занатски центар.

Истражни судија: Какав камион?

Сведок: Камион је био «заставин».

Истражни судија: Да ли је само један камион био или?

Сведок: Само један камион је био.

Истражни судија: Какве боје?

Сведок: Церада, ја мислим да је била жута а камион је био црвени.

Истражни судија: Јеси ли сигуран да је «застава», да није био «мерцедес»?

Сведок: Не, «заставин» сигурно.

Истражни судија: Је ли писало нешто на церади или на кабини?

Сведок: Не, ништа није писало, само нормално, напред пише «застава».

Истражни судија: И шта си тамо видео?

Сведок : Кад смо сишли из аута, кренули смо према камиону, ја сам се попео на камион и кад сам видео лешеве, ја сам одмах сишао доле.

Истражни судија: Где си видео лешеве?

Сведок: Лешеве су били неки у камиону и кад сам видео лешеве....

Истражни судија: Колико је било лешева у камиону?

Сведок: Па од прилике само што су они почели да утоварају, онда ми смо стигли.

Истражни судија: А јеси ли видео када су утоваривали или си?

Сведок: Не, не, ми кад смо стигли, неки лешеве су били у камиону.

Истражни судија: Е то ме интересује, колико их је било у камиону?

Сведок: Па од прилике можда 10-15 њих, само што су почели да утоварају. Јер су били утоварени кад смо ми стигли.

Истражни судија: Ти лешеве које си видео. Јесу ли били мушкарци, жене, деца, старци?

Сведок: Па све је било ту, и старци и жене и деца су били.

Истражни судија: Јеси ли познавао неког од тих?

Сведок: Ту, само једног доктора сам препознао.

Истражни судија: Којег?

Сведок: Души, само знам да се звао Души. Он је радио на рентгену.

Истражни судија: И онда си сишао кажеш доле?

Сведок: Да сишао сам и само рекао: «чика Бобане па ово нису кревети, ово су лешеве, зар ми ово да радимо». Ја сам клекнуо њему доле, кажем, «дај, пустите нас молим вас, ја ћу да доведем мајку, оца, ово једноставано није посао за мене», и он је рекао: «Ради ту, немој да будеш и ти међу њима».

Истражни судија: Добро. И ко је од вас то сад износио и утоварао?

Сведок: И после он се вратио опет са, јер дошао је Трајковић Стефан, то ми је рођени буразер, он је тада имао 13,5-14 година.

Истражни судија: Добро, даље.

Сведок: Недељковић Светозар, Петковић Нешко, Трајковић Давор, то ми је брат од стрица и Трајковић Трајко. Онда су они дошли. Ја са Трајковић Трајком сам био на камиону, а ови су други износили лешеве из оног локала што је био.

Истражни судија: И знаш ли од прилике колико је било лешева?

Сведок: Стварно господине, ја тад нисам бројао, јер стварно сам мислио то што пре да завршим.

Истражни судија: Добро, добро, нико те не тера ништа, само од прилике, да ли знаш?

Сведок: Стварно, шта да кажем да је било 20 или 100, кад стварно не знам колико је било.

Истражни судија: Добро. Знаш ли од прилике колико је деце било?

Сведок: Знам да је било само неких ситних, оне бебе на пример 4-5 година, било је и мањих, а било је и стараца и жене, све је било помешано.

Истражни судија: А да ли је било мушкараца у пуној снази, да тако кажем. Од 20 до 50 година?

Сведок: Било је, али већином је било као мало старији, у мало вишим годинама, на пример од 40 тамо, и било жене, деца.

Истражни судија: Јесу ли били у цивилној одећи или у војној?

Сведок: У цивилној.

Истражни судија: Јеси ли после на крају, осим тог доктора Душија, сетио се да си још неког препознао?

Сведок: После сам видео, препознао сам још једног.

Истражни судија: Којег?

Сведок: Јашара.

Истражни судија: Јашара Беришу?

Сведок: Да. Он је радио на бензинској пумпи.

Истражни судија: Да ли сте још негде неке лешеве утоваривали?

Сведок: Не, то ми је био први и последњи пут, само тад и никад више и онда сам ја десет дана господине, нисам могао да склопим ока, моја породица, дан данас, мајка ми не може ни дан данас да се смири, прво је добила да тако кажем блажи инфаркт, после тога, ја дан данас исто слаб сам са живцима, јер то је исто, трауме добијаш, јер ја нисам то, није једноставно то наш посао да то радимо.

Истражни судија: Верујем ти. Кажи ми Нојић Јован и Казић Крунислав, јесу ли ти познати, јесу ли они били ту тада?

Сведок: Да, знам њих али Нојић Јован није био ту ни Крунислав није био. Онда су они формирали цивилну заштиту, како да кажем, оно, цивилна заштита, што су они после то радили.

Истражни судија: Кажи ми сад шта је то било око прања цираде?

Сведок: Кад смо ми завршили прву туру кад смо напунили лешеве, онда терали нас да затворимо цераду и рекли нам да уђемо у тај локал где су они били убијени и да узмемо сок или нешто било које пиће, да оперемо цираду, пошто је нормално било крвава.

Истражни судија: Споља или унутра?

Сведок: Оно споља, само малко, нисмо на пример ми целу цераду, значи овако 20 сантима, по крајевима избрисали. Е после онда, ми смо то завршили, камион је отишао.

Истражни судија: Кажи ми поред тог Вуксановића, ко је још био ту присутан, да ли се сећаш?

Сведок: Мислите, овако, мало већи људи или овако обични.

Истражни судија: Било какви?

Сведок: Па било, полиција је ту била.

Истражни судија: Знаш ли неког из полиције ко је ту био?

Сведок: Знам, знам оног «Јајце», не знам му име, али звали га «Јајце».

Истражни судија: Како је тај изгледао «Јајце», да ли је био пијан?

Сведок: Па право да кажем, они су били све нешто нервозни, напети, он исто, ја кажем «Јајце, дај пусти нас, молим вас», и он исто «Немој сада да будеш ту међу њима, боље нека плаче његова мајка него твоја», ја кажем «па добро, ја нисам заслужио ово да радим, ја сам ипак млад» и тресем се, човече, само што нисам пао, ма не, он ништа.

Истражни судија: Добро, кога си још препознао?

Сведок: Био је ту Мики један, брка, он је исто ту из Суве Реке.

Истражни судија: Да није Нишевић или Нишавић?

Сведок: Не, не, није Нишевић, он није долазио ту.

Истражни судија: Док сте ви били, је ли био још неко од ових већих полицајаца, са већим чином. Рапајић или?

Сведок: Био, знам да је био Бобан ту са нама, нон стоп, значи био је тај «Јајце», Мики, био онај, како се зваше онај Веса, неки, тако му надимак био, не могу сада да се сетим тачно.

Истражни судија: А где је био овај сведок «А»?

Сведок: Он је био испред трафике.

Истражни судија: Колико далеко?

Сведок: Па то је било можда да кажемо 30 до 50 метара.

Истражни судија: Шта је радио он?

Сведок: Ништа, само је седео ту испред трафике.

Истражни судија: Осим тих лешева у пицерији, јеси ли уопште видео неке друге лешеве?

Сведок: Не. Значи ми смо само тог дана одрадили и више нису ни долазили, после Бобан није ни долазио код деде у двориште нити ништа и онда после је он након месец дана, месец и по, погинуо.

Истражни судија: Пошто си носио те лешеве непосредно, јеси ли видео како су убијени?

Сведок: Не. Ми кад смо стигли, господине они су били већ убијени.

Истражни судија: Добро, питам јесу ли имали ране од ватреног оружја или су преклани или?

Сведок: Па да, на пример, метак види се на ногама, на бутину, на пример, овде испред, на плућа.

Истражни судија: Кажи ми, је ли неко нешто говорио осим Вуксановић што вам је то наредио, је ли вам још неко нешто говорио?

Сведок: Не, ми смо чак рекли Бобану: «Чика Бобане, дај нам пет минута одмора», јер стварно тад смо били већ оно како да кажем исцрпљени, он је рекао: «Док се не напуни камион, нема одмора, ово је рат, ајде пожурите напуните камион после ћете да одморите». Е кад смо напунили тај камион, он је рекао: «Сад одморите» и онда, био је ту вински подрум, «Метохија вино» Сува Река, ту је одмах био и ми смо ту уза ту ограду стали, запалили цигаре и он нам је рекао: «Е сад може да одморите».

Истражни судија: А ко је Недељковић Светозар?

Сведок: Недељковић Светозар, он је ту испред.

Истражни судија: Је ли он нешто радио као полицајац или је само убацивао лешеве?

Сведок: Не, не и он је млад дечко исто.

Истражни судија: Знаш ли где је отишао тај камион?

Сведок: Стварно не знам, јер он је скренуо десно, значи према Призрену, а где је отишао, стварно то не знам.

Истражни судија: Јеси ли видео да се вратио тај камион?

Сведок: Па да, ми смо чекали он да се врати, јер кад смо завршили ми смо рекли: «Чика Бобане, јел смо ми сад слободни», «Нисте слободни има још», значи остало је још лешева у том локалу.

Истражни судија: И колико је било од времена када је камион отишао док се вратио?

Сведок: Па ми смо господине чекали једно сат времена док се он вратио, исти тај камион се вратио.

Истражни судија: И након тога сте наставили са утоваром лешева?

Сведок: Не, ми кад је дошао тај камион, е онда, он је донео ту цивилну заштиту, дошао, сећам се тих људи који су Јовановић Сава, био је Крстић Спира, Трипковић Светозар, е они су дошли и Александар.

Истражни судија: А Трбољевац Станко?

Сведок: Да и он је тад био ту, он је човек у годинама, е они су, тад је нама Бобан рекао: «Немојте да утоварујете ви, ви сте се уморили» и они су утоварили.

Истражни судија: Ти си поменуо овде у некој изјави да је долазио Репановић и Јовановић Ненад док сте ви то радили?

Сведок: Па они су можда на кратко само били ту са Бобаном, ми нисмо, ниси смео ни да седнеш овако да слушаш, него они само «Ајде, ајде, ајде пожуре», значи тако рећи вршили су притисак на нама, што пре то да се заврши.

Истражни судија: Можеш ли да опишеш мало тај део града где се то дешавало, ако ти је познато?

Сведок: Могу овако сад. На пример, ја сам живео у центру, на пример овде ми је била кућа, и ово ти је пут Призрен-Приштина и овако се иде, значи прво је пошта, па Општина, па Суд, онда овамо се скрене, ту је био тај Занатски центар. Е онда ту је била пумпа та, аутобуска станица и онда мало горе је била полицијска станица.

Истражни судија: Је ли то тај део издвојен на неки начин од осталог дела Суве Реке?

Сведок: Па тај део Занатски центар је био све спојено, то су све локали били.

Истражни судија: Не мислим на занатски центар, мислим на те куће где се налази занатски центар и у близини њега, где су Берише становале, ако знаш?

Сведок: Па Берише су становале преко пута тог Занатског центра, једна улица води овако, значи преко пута, ту је Занатски центар, овако пређеш тај пут Призрен-Приштина, и у овој улици овамо су становали.

Истражни судија: Та улица да ли је на неки начин одвојена од осталог дела града?

Сведок: Па није, како да вам кажем. Сува Река је мало место, то је све збијено, кућа до куће, разумеш, то је варошица није ни село, него варошица, то је све збијено.

Заменик тужиоца: Да ли има ту нека црква, звоник или минарет?

Сведок: Да, испред станице милиције је црква једна и нормално гробље наше српско што је било ту.

Заменик тужиоца: А у тој порти, је ли било посебно звоно, како се зове?

Сведок: Да, да, имали смо посебно цркву, е онда од цркве једно 50 метара испред је звонара та, па онда гробље наше.

Заменик тужиоца: А колико је висока та звонара?

Сведок: Колико може да буде високо, да кажем да је 15 метара, више не може да буде.

Заменик тужиоца: Тај доктор и да кажем «Јајце», како су они били обучени?

Сведок: У плаво, имао је качкет овако, али стално је носио овако, окренуто.

Заменик тужиоца: А можете ли по униформи да кажете које су то јединице биле?

Сведок: Па имали наш знака, овако, као што, маскирно плаво, знам, јер на Косову је имало и зелено, на леђима је писало «полиција», а имали и маскирне плаве, они су имали плаве.

Заменик тужиоца: Плаве маскирне. Је ли то нека посебна јединица?

Сведок: Па не знам.

Истражни судија: Дечко је имао 19 година, није одслужио војску, имајте то у виду тужиоче.

Заменик тужиоца: Ако вам прочитам само пар имена, па ми реците да ли можете да се сетите да ли су они били у саставу тих јединица или нису?

Сведок: Важи господине.

Заменик тужиоца: Петковић Зоран?

Сведок: Петковић Зоран, не он није био ту.

Заменик тужиоца: Петковић Мики. Да ли њега познајете?

Сведок: То је тај брка.

Заменик тужиоца: Је ли он био у униформи?

Сведок: Да.

Заменик тужиоца: Нишевић Мишко?

Сведок: Он је био, он је радио као ДБ у Сувој Реци и дан данас у Крагујевцу ради као ДБ.

Заменик тужиоца: Је ли он «Јајце»?

Сведок: Не, није «Јајце».

Заменик тужиоца: Трајковић Јовица, то ти је брат?

Сведок: Не, то ми је стриц. Он је стигао исто и њему пала мука господине и Бобан њега пустио да иде кући. Он уопште није утоварао те лешеве.

Заменик тужиоца: А он није ни био у униформи?

Сведок: Није.

Заменик тужиоца: Гогић Милисав?

Сведок: Познато ми је то презиме Гогић, али не могу се сетити сада.

Заменик тужиоца: Има неки Крстић Анђелко, Андрејевић Синиша?

Сведок: Не знам, ја сам био саслушан исто и у Крагујевцу господине, мени су слике показане, ја сам преко слике познао тог «Јајцета».

Заменик тужиоца: Добро, и неки Поповић Анђелко?

Сведок: Не знам, јер ипак господине то је прошло пет година, ја сам тада имао само 19 година, ништа више.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате, кад сте утоваривали лешеве, јесте ли препознали неког од лешева?

Сведок: Па да, рекао сам тад, тог Душија, тог доктора само и овог Беришу Јашара.

Заменик тужиоца: Добро, немам више питања, ово је већ судија питао, извињавам се.

Истражни судија: Али смо једну ствар прескочили. Тужилац је питао за овог Нишавића, њега смо и малопре поменули, је ли он био тад на лицу места, тад када сте утоварали?

Сведок: Не, био је само комадант града Вуксановић Бобан.

Истражни судија: А да ли је неко други од Нишавића, ако их познајете, био присутан?

Сведок: Не, знам му и браћу, нису долазили.

Истражни судија: Имате ли ви нешто да додате?

Сведок: Па могао бих да додам судија, јер стварно ја, разумеш, био сам тад дете, ја дан данас имам трауме, имам и слаб сам са живцима, био сам два пута саслушан у Крагујевцу и мени ово стварно није било пријатно кад ми је стигао овај позив и хтео сам нешто да додам, да ли сам ја уопште обезбеђен у животу сад што сам ја ово сведочио и све то, да ли ће мени нешто, може и у Србији да се деси. Да ли сам ја безбедан?

Истражни судија: Неће ништа да ти се деси. Пошто је ово снимање рађено овако на овај начин а не куцањем, како се ради у суду и као што је ово рађено до сада, ти имаш право да чујеш шта си рекао, ако има потребе за тиме.

Сведок: Па нема потребе, ја знам шта сам рекао и стојим иза тога, ја само што сам видео и рекао сам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Добро чули смо и исказ сведока Трајковић Богољуба, за данас бисмо завршили, настављамо сутра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља 03.04.2007. године са почетком у 09,30 часова.

Записничар

Председник већа-судија